

de nok skulle hytte sig for det. Derfor er det ærede Medlem for Odense ikke med, men i øvrigt er hele Udvalget enigt om at anbefale, at denne Sag henvises til Indenrigsministerens Undersøgelse. Det er en stor Sag, og kunde der komme noget godt ud af den til Gavn for alle og for Samfundet, tvivler jeg om, at noget Menneske i denne Sal vilde have noget imod det. Nu kan det i alt Fald blive undersøgt. Jeg skal derfor paa Flertallets Vegne anbefale denne Sag til den ærede Indenrigsminister, og jeg beder det høje Ting stemme for denne Henvisning.

Formanden: Det udenfor Betænkningen til Betænkningen Nr. 1 stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Kvist: Det er Andragendet under Nr. 3, der giver mig Anledning til at tage Ordet. Det gaar ud paa at faa et fjerde Tog paa Hobro—Løgstør-Banen. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører, at der i Udvalget var stor Interesse for dette Andragende og fuld Enighed om, at vi ikke faa en heldig Ordning af Toggangen paa denne Bane, før vi faa et fjerde Tog. Ligeledes kan jeg slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelse om, at det ikke alene er af Interesse for Egnens Befolkning, som skal benytte Banen, men ogsaa i selve Banens Interesse at faa dette fjerde Tog.

Efter den nuværende Toggang paa Hobro—Løgstør-Banen kommer det første Morgentog til Løgstør Kl. 11,²² og det sidste Tog afgaar derfra Kl. 4,¹⁰ Eftermiddag. Det vil altsaa ses, at det kun er et ganske kort Ophold, der er i Løgstør mellem det første Tog om Formiddagen og det sidste om Eftermiddagen. Det er indlysende, at en saadan Toggang nødvendigvis maa føre til, at Banen benyttes i langt ringere Grad, end der er Trang til, og end den vilde kunne benyttes, naar der var et fjerde Tog. Det gælder ikke alene for de Beboere, som ere henviste til at benytte den til Lokaltrafik, men det gælder maaske i lige saa høj Grad for de rejsende, der ønske at gaa videre over Fjorden til Nørre-Aggersund og Han Herred. Hvis en rejsende kommer med Banen til Løgstør og vil tage med Færgen over til Nørre-Aggersund og agter at vende tilbage samme Aften, lader det sig ikke gøre, medmindre han kan nøjes med et Par Timers Ophold i Nørre-Aggersund.

Det er en Selvfølge, at en saadan Ordning er utilfredsstillende og ikke kan bidrage til, at der bliver nogen egentlig Trafik i Sammenligning med, hvad der kunde blive, naar der var et længere Ophold i Løgstør. Med en saadan Ordning af Toggangen er man ofte henvist til enten at benytte Banen til Løgstør og saa vende hjem paa anden Maade eller ogsaa at benytte Banen fra Løgstør og sørge for at komme derop paa en anden Maade. Hertil kommer, at naar Toget naar til Løgstør om Formiddagen Kl. 11,²², er det for sent til, at man kan komme paa de forskellige Kontorer, hvortil Befolkningen jævnlig har Ærinde.

Ogsaa for Postforholdene deroppe paa Egnen er den nuværende Toggang en stor Ulempe. Man tænker sig, at en Beboer f. Eks. af Farstrup skriver et Brev for at bestille et eller andet, som han skal have sendt fra Nibe med Toget — det er vel kun ca. 1½ Mil — og sender Brevet med Posten; naar Posten saa kommer til den vedkommende Station, enten det nu er Løgstør eller en anden Station paa Hobro—Løgstør-Banen, er det sidste Tog afgaet, og Brevet maa ligge over til den følgende Dag. Naar det saa kommer ned til Nibe, skal det ekspederes der, og kommer Svaret saa ikke samme Aften med Toget fra Nibe, men afgaar med første Tog fra Nibe Dagen efter, naar det først Poststationen paa Hobro—Løgstør-Banen saa sent, at den gaaende Landpost allerede er gaaet ud. Se, paa den Maade gaar der i det mindste 4—5 Dage med at faa Svar tilbage.

Det er indlysende, at under saadanne Forhold bliver Banen brugt alt for lidt. Befolkningen kan ikke have det Udbytte af Banen, den egentlig burde have, og som den trænger til. Paa den anden Side gaar Banen paa den Maade glip af en ikke saa ganske lille Indtægt, som den ellers vilde faa. Derfor har den ærede Ordfører absolut Ret i, at et fjerde Tog og en bedre Toggang paa denne Bane er baade i Befolkningens og i Banens Interesse. Der har derfor ogsaa været fuld Enighed om at ønske en bedre Toggang, og det gælder ikke, som saa mange andre Steder, om Byerne alene, nej, Land og By ere enige om at ønske en bedre Toggang, og det ikke af Bekvemmelighedshensyn, men fordi der er Trang dertil. Det forekommer mig, at den Befolkning har et billigt Krav paa mere Imødekommenhed i den Retning, end den hidtil har mødt fra Statsbandedriftens Side. Egnen har jo bidraget til Banens Anlæg, og jeg synes ogsaa, at det